

PAUL CARUS

BUDDHA, CARTEA VIETII

DUPĂ DOCUMENTELE DIN VECHIME

Dinasty Books Proeditură și Tipografie

CUPRINS

Prefața autorului.....	5
------------------------	---

FERICIRE!

I. Fericire!.....	13
II. <u>Samsāra</u> și <u>nirvāna</u>	14
III. Adevărul care izbăvește.....	17

PRINȚUL SIDDHĀRTHA DEVINE BUDDHA

IV. Nașterea lui Buddha.....	21
V. Legăturile vieții.....	26
VI. Cele trei dureri.....	28
VII. Buddha renunță la lume.....	32
VIII. Regele Bimbisara.....	37
IX. Căutările lui Buddha.....	41

X. Penitență la Uruvelā.....	47
XI. Măra cel rău.....	49
XII. Iluminarea.....	52
XIII. Primii convertiți.....	56
XIV. Cererea lui Brahmā.....	57

ÎNTEMEIEREA ÎMPĂRĂȚIEI ADEVĂRULUI

XV. Upaka.....	59
XVI. Predica de la Benares.....	61
XVII. Sangha.....	67
XVIII. Yasa, tânărul din Benares.....	69
XIX. Trimiterea discipolilor în misiune.....	73
XX. Kāshyapa.....	74
XXI. Predica de la Rājagaha.....	77
XXII. Darul regelui.....	81
XXIII. Sāriputra și Maudgalyāyana.....	83
XXIV. Nemulțumirea poporului.....	84
XXV. Anāthapindika.....	84
XXVI. Predica despre generozitate.....	88
XXVII. Tatăl lui Buddha.....	89
XXVIII. Yasodharā.....	91
XXIX. Rāhula.....	94
XXX. Jetavana.....	97

XXXI. Jivaka, medicul.....	103
XXXII. Tatăl și mama lui Buddha ating <u>nirvāna</u>	105
XXXIII. Îngăduirea femeilor în <u>sangha</u>	106
XXXIV. Regulile comportării monahilor budiști față de femei.....	106
XXXV. Visākhā.....	108
XXXVI. Uposatha și Patimokkha.....	112
XXXVII. Schisma.....	114
XXXVIII. Refacerea armoniei.....	117
XXXIX. <u>Bhiksu</u> muștrați.....	123
XL. Devadatta.....	124
XLI. Scopul.....	127
XLII. Interzicerea miracolelor.....	128
XLIII. Zădărnicia lumii.....	130
XLIV. Precepte pentru novici.....	133
XLV. Reguli pentru ordin.....	134
XLVI. Cele zece porunci.....	135
XLVII. Misiunea predicatorilor.....	136

PROPOVĂDUIREA LUI BUDDHA

XLVIII. Dhammapada.....	141
XLIX. Cei doi brahmani.....	149
L. Respectarea celor șase părți.....	154
LI. Întrebarea lui Simha despre nimicire.....	156
LII. Orice existență este spirituală.....	162

LIII. Identitate și nonidentitate.....	163
LIV. Buddha nu mai este Gautama.....	172
LV. O singură esență, o singură lege, un singur scop.....	174
LVI. Lecția dată lui Rāhula.....	176
LVII. Predica despre insultă.....	178
LVIII. Răspunsuri date de Buddha unui deva.....	180
LIX. Lectii.....	182
LX. Amitābha.....	184
LXI. Învățătorul necunoscut.....	191

PARABOLE ȘI ISTORIOARE

LXII. Parabole.....	193
LXIII. Casa incendiată.....	193
LXIV. Orbul din naștere.....	195
LXV. Fiul pierdut.....	195
LXVI. Peștele năuc.....	196
LXVII. Păcălitorul păcălit.....	197
LXVIII. Patru feluri de merite.....	200
LXIX. Lumina lumii.....	201
LXX. O viață de lux.....	201
LXXI. Împărțirea binecuvântării.....	202
LXXII. Nesăbuitul nepăsător.....	204
LXXIII. Ajutor în deșert.....	205
LXXIV. Buddha semănătorul.....	208
LXXV. Paria.....	209
LXXVI. Femeia de la fântână.....	210
LXXVII. Pacificatorul.....	211
LXXVIII. Câinele înfometat.....	212

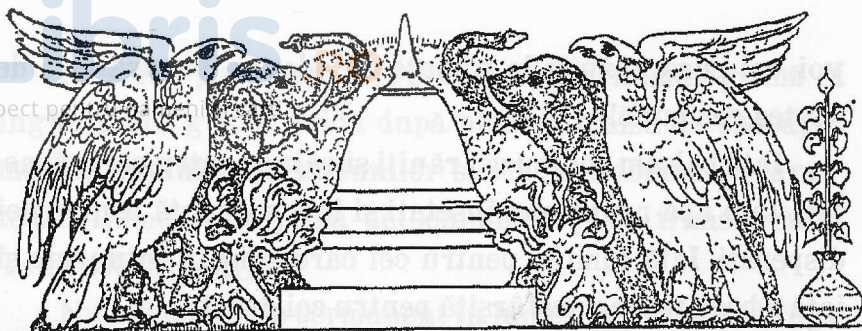
LXXIX. Despotul.....	213
LXXX. Vāsavadattā.....	214
LXXXI. Nunta din Jambūnada.....	216
LXXXII. În urmărirea unui hoț.....	219
LXXXIII. În regatul lui Yamarāja.....	220
LXXXIV. Boabele de muștar.....	223
LXXXV. Sāriputra își urmează învățătorul pe apă.....	226
LXXXVI. <u>Bhiksu</u> cel bolnav.....	227

ULTIMELE ZILE

LXXXVII. Condiții de prosperitate.....	231
LXXXVIII. Purtarea dreaptă.....	233
LXXXIX. Pātaliputra.....	233
XC. Credința lui Sāriputra.....	236
XCI. Oglinda Adevărului.....	238
XCII. Ambapāli.....	240
XCIII. Predica de adio a lui Buddha.....	244
XCIV. Buddha își anunță moartea.....	247
XCV. Fierarul Chunda.....	252
XCVI. Maitreya.....	255
XCVII. Moartea lui Buddha.....	259

CONCLUZIE

XCVIII. Cele trei personalități ale lui Buddha.....	267
XCIX. Scopul ființei.....	270
C. Laudă tuturor Buddha.....	274

FERICIRE!

I. FERICIRE!

Bucurați-vă de vestea cea bună! Buddha¹, Domnul nostru, a descoperit rădăcina răului. Ne-a arătat calea mântuirii².

Buddha risipește iluziile minții noastre și ne eliberează de teroarea morții.

Buddha, Domnul nostru, aduce ușurare celui obosit și copleșit de suferință; dăruiește pacea celor striviți de povara vieții. Dă curaj celor slabi care sunt gata să renunțe la încrederea în ei și la speranță.

Voi, cei care suportați necazurile vieții, voi, cei care trebuie să luptați și să trudiți din greu,

¹ Buddha, Cel Trezit, Cel Luminat, Iluminatul, Înțeleptul. I se mai spunea și Sākyaṃuni (înțeleptul tribului śākya) (n.a.).

² Budiștii, ca toți ceilalți indieni, consideră mântuirea drept eliberarea de metempsihoză sau de transmigrația eternă a sufletelor, consecință a fatalei karma (n.a.).

voi, cei care năzuți la o viață de adevăr, bucurați-vă de vestea cea bună!

Iată balsam pentru cei răniți și pâine pentru cei înfomețați. Iată apă pentru cei însetați și iată speranță pentru cei sperați. Iată lumina pentru cei care sunt în întuneric și iată o beatitudine nesfârșită pentru cei dreți.

Vindecați-vă rănile, voi care sunteți răniți, și mâncați să vă săturați, voi care sunteți înfomețați. Odihniți-vă, voi care sunteți oboșiți, și potoliți-vă setea, voi care sunteți însetați. Ridicați-vă ochii spre lumină, voi care stați în întuneric, recăpătați curaj, voi care sunteți părăsiți.

Aveți încredere în adevăr, cei care iubiți adevărul, căci împărăția adevărului este întemeiată pe pământ. Întunericul greșelii este risipit de lumina adevărului. Putem să ne vedem drumul și să mergem cu pași hotărâți și siguri.

Buddha, Domnul nostru, a făcut cunoscut adevărul.

Adevărul ne vindecă infirmitățile și ne salvează de la pieire; adevărul ne face tari în viață și în moarte; numai adevărul poate să nimicească relele greșelii.

Bucurați-vă de vestea cea bună!

II. SAMSĀRA ȘI NIRVĀNA

Priviți în jur și contemplați viața.

Totul este trecător, nimic nu durează. Nașterea și moartea, creșterea și pieirea, compunerea și descompunerea.

Gloria lumii este asemenea unei flori; e în plină înflorire dimineața și pălește la căldura zilei.

În orice parte ați privi, veți vedea numai grabă și înghesuială, goană avidă după plăceri, teamă de pedeapsa morții, bâlciul deșertăciunilor și flacăra dorințelor arzătoare. Lumea este plină de schimbări și de transformări. Totul este samsāra¹.

Nu există nimic permanent în lume? În universală agitație nu există niciun loc de pace, unde inima noastră tulburată să-și poată găsi tihna? Nu există nimic veșnic?

Oare temerile nu vor înceta niciodată? Dorințele arzătoare nu se vor stinge? Când va putea spiritul să fie calm și liniștit?

Buddha, Domnul nostru, s-a întristat de suferințele vieții. A văzut vanitatea fericirii lumii și a căutat mântuirea în ceva care nici nu se ofilește, nici nu pierе, ci durează veșnic.

Voi, cei care năzuți la viață, să știți că nemurirea se ascunde în calitatea de a fi pieritor. Voi, cei care doriți fericirea care nu conține sămânța dezamăgirii și a regretului, urmați povețele marelui maestru și duceți o viață plină de corectitudine. Voi, cei care doriți cu înfrigurare bogățiile, veniți și primiți singurele comori eterne.

Adevărul e veșnic; el nu cunoaște nici naștere, nici moarte, nu are nici început, nici sfârșit. Invocați adevărul, o, muritori! Adevărul să pună stăpânire pe sufletele voastre.

Adevărul este partea nemuritoare a spiritului. Deținerea adevărului înseamnă bogăție, iar o viață trăită în adevăr înseamnă fericire.

¹ Samsāra, vicisitudinile lumii, ale vieții și ale morții, lumea oamenilor, oceanul nașterii și morții, instabilitatea și vremenlicia lucrurilor, agitația vieții lumii, agitația egoismului, vanitatea existenței (n.a.).

Așezați adevărul în spiritul vostru, căci adevărul este chipul veșniciei, el zugrăvește permanența (este oglindirea ei), face cunoscut ceea ce durează veșnic, adevărul le dăruiește muritorilor nemurirea.

Buddha este adevărul; fie ca Buddha să sălășluiască în inima voastră. Alungați din inima voastră orice dorință străină de Buddha, și la sfârșitul evoluției voastre spirituale veți deveni asemenea lui Buddha.

Acea parte a sufletului vostru care nu poate sau nu vrea să devină Buddha trebuie să piară, căci este doar pură iluzie și inexistență, este cauza greșelilor voastre, a nefericirii voastre.

Vă puteți face sufletul nemuritor umplându-l cu adevăr. De aceea, deveniți asemenea unor vase potrivite să primească ambrozia cuvintelor Maestrului. Purificați-vă de păcat și sfințiți-vă viața. Nu există alt mijloc de a ajunge la adevăr.

Învățați să faceți deosebire între eu și adevăr. Eul este cauza egoismului și sursa păcatului, adevărul nu se atașează de niciun eu, el este universal și duce la dreptate și echitate.

Personalitatea, care pare să le fie celor ce își îndrăgesc eul propria ființă, nu este nici eternă, nici nemuritoare, nici nepieritoare. Nu căutați personalitatea, ci adevărul.

Dacă ne eliberăm sufletele de personalitățile lor meschine, dacă nu dorim răul aproapelui nostru și devenim puri ca un diamant limpede care reflectă lumina adevărului, ce tablou radios va apărea în ființa noastră, reflectând lucrurile așa cum sunt, neamestecate cu dorințele arzătoare,

fără deformarea iluziei înșelătoare, fără agitația neliniștii pline de păcat!

Cel ce caută eul trebuie să facă deosebire între eul înșelător și eul adevărat. Eul său și egoismul său sunt eul înșelător, iluzii ireale și alcătuirii pieritoare. Numai cel care își identifică eul cu adevărul va atinge Nirvâna; și cel ce a atins Nirvâna a atins starea de buddha; a dobândit cea mai mare dintre fericiri, a devenit ceea ce este veșnic și nepieritor.

Toate componentele trebuie să se dizolve din nou, lumile se vor frânge în bucăți și individualitățile noastre se vor împrăștia; dar cuvintele lui Buddha vor fi veșnice.

Pieirea eului este mântuirea; anihilarea eului este condiția iluminării; dispariția eului este nirvâna. Fericit este cel care a încetat să mai trăiască pentru plăcere și sălășluiește în adevăr. În adevăr, liniștea și pacea spiritului sunt cea mai mare fericire.

Să căutăm adăpost în Buddha, căci a găsit nepieritorul în pieritor. Să căutăm adăpost în ce este permanent în mijlocul schimbărilor existenței. Să căutăm adăpost în adevărul întemeiat de lumina lui Buddha.

III. ADEVĂRUL CARE IZBĂ VEȘTE

Lucrurile lumii și locuitorii ei sunt supuși schimbării; sunt produsele unor lucruri care au existat înainte; toate ființele vii sunt ce le-au făcut faptele lor anterioare, căci legea cauzei și efectului este uniformă și fără excepții.

Dar, în lucrurile care se schimbă fără încetare, se ascunde adevărul. Adevărul conferă lucrurilor realitate. Adevărul este imuabil în schimbare.

Și adevărul dorește să se arate; adevărul năzuiește să devină conștient; adevărul se străduiește să se cunoască pe sine.

Adevărul există în piatră, căci piatra există cu adevărat, și nu este putere în lume, divinitate, om sau demon care să poată face ca ea să nu existe. Dar piatra nu este conștientă.

Adevărul există în plantă și viața ei poate să capete expansiune: planta crește, înflorește și face fructe. Frumusețea ei este minunată, dar planta nu este conștientă.

Adevărul există în animal: el se mișcă și percepe lucrurile din jur; distinge și învață să aleagă. Animalul are o conștiință, dar încă nu e conștiința adevărului. Este numai conștiința eului.

Conștiința eului orbește ochii minții și ascunde adevărul. Aceasta este originea greșelii, sursa iluziei, sămânța păcatului.

Eul generează egoismul. Nu există rău care să nu provină din eu. Nu există nedreptate care să nu fie produsă de afirmarea eului.

Eul este principiul urii, nedreptății și calomniei, al insolenței și indecenței, al furtului și al escrocheriei, al împilării și al vărsării de sânge. Eul este Măra, ispita, răufăcătorul, cel ce face rău.

Eul ademeneste prin plăceri. Eul făgăduiește un paradis feeric. Eul este vâlul lui Măra seducătorul. Dar plăcerile eului sunt lipsite de realitate, labirintul său paradiziac

este drumul infernului, iar frumusețea lui care se ofilește aprinde flăcările dorinței care nu poate fi satisfăcută niciodată.

Cine ne va elibera de tirania eului? Cine ne va salva de suferințe? Cine ne va așeza într-o viață plină de fericire?

Totul este vicisitudine în lumea peste care domnește samsăra, vicisitudine și suferință. Dar fericirea adevărului este mai mare decât toate vicisitudinile. Adevărul dăruiește pace spiritului agitat, învinge greșeala, stinge flăcările dorinței și duce la nirvāna¹.

Preafericit este cel ce a găsit pacea nirvānei! Este calm în lupte și în frământările vieții, este la adăpost de orice schimbare, sfidează nașterea și moartea, rămâne indiferent la suferințele vieții.

Preafericit este cel ce și-a întrupat adevărul, căci și-a atins scopul și e una cu adevărul. Este învingător fără să poată fi rănit, e glorios și fericit fără să poată suferi, e puternic chiar și când ar cădea strivit sub povara trudei sale; e

¹ Nirvāna, extincția, adică extincția pasiunilor, dorințelor, atașamentelor omenesti și a personalității. Nirvāna nu este un paradis, un loc, ci o stare de perfectă beatitudine la care sfântul poate să ajungă, chiar fără să părăsească pământul. Hinayāna o definește ca „extincție a iluziei”, Mahāyāna, ca „dobândire a adevărului”. Mahāyāna spune că nirvāna înseamnă „iluminare”, stare de spirit în care upādāna, „atașamentul”, klesa, „suferința”, și trisnā, „dorința” au dispărut, fericita condiție a iluminării, a păcii spiritului, a fericirii, a triumfului virtuții în această viață și dincolo de ea, odihna veșnică a lui Buddha după moarte. Buddha a refuzat să spună dacă nirvāna înseamnă sau nu extincția definitivă a personalității. Întrebat, el a arătat prin tăcere că această soluție nu este unul dintre subiectele a căror cunoaștere este indispensabilă pentru mântuire (n.a.).

nemuritor chiar și când moare. Nemurirea este esența sufletului său.

Binecuvântat este cel ce a atins starea sacră de buddha căci poate să înfăptuiască mântuirea fraților lui.

Adevărul este o forță care acționează ca să facă bine indestructibilă și invincibilă! Cultivați adevărul în spiritul vostru și răspândiți-l în omenire, căci numai adevărul salvează de păcat și de suferință. Adevărul este Buddha și Buddha este adevărul! Binecuvântat fie Buddha!

